

Medlem, og det er de Fastelavnsløjer, som Krigsministeren har lavet ved Søbefæstningen.

Formanden: Udtrykket „Fastelavnsløjer“, brugt her, er ikke parlamentarisk i sit Niveau.

K. M. Klausen: Det er jo faldet i Fastelavnstiden, men vi kunne da sige: den Krig, som der er ført ude paa Søbefæstningen nu i denne Tid. Tror det ærede Medlem ikke, at der vil komme en ganske anselig Regning derpaa? Denne Regning kommer jo ikke paa dette Aars Finanslov og vel heller ikke paa det næste Aars Finanslov, men den kommer jo dog en Gang. Jeg tvivler ikke om, at Regeringen skyder den ud saa længe som muligt, men der kommer jo alligevel en Dag, da Synderne maa komme frem, og hvor det vil blive nødvendigt at give os Regningen — antagelig vil den vel komme paa næste Aars Tillægsbevillingslov. Det vil blive et mægtigt Plus til Militærudgifterne, saa at, medens vi havde ventet en betydelig Lettelse, fordi vi troede nu at være slupne af med Kanonerne, vil det vise sig, at den Krig, som er ført ude paa Søbefæstningen, sikkert vil koste et meget stort Beløb. Det vil sikkert blive en artig Regning, vi ville faa at betale, og som vil komme til at trykke de militaristiske Budgetter til næste Aar eller næste Aar igen. Det er jo ikke til at forudse, hvad det vil koste, thi vi maa huske paa, at vor nuværende Krigsminister nu er inde paa det samme, som Bahnson var inde paa, nemlig at bygge provisoriske Fæstningsværker. Det er jo det, der laves paa Saltholm i denne Tid, akkurat det samme. Bahnson begyndte smaat, ja, han begyndte med endnu mindre, thi han begyndte med Selvbeskatning. Det første Spadestik ude paa Garderhøjfortet var det andre, Selvbeskatningen, der betalte; han begyndte smaat og jævnt og gik stadig fremad, indtil han havde skabt alt det, som nu ligger omkring København. Den nuværende højtærede Krigsminister er jo inde paa den samme Begyndelse. Han har, uden at spørge Bevillingsmagten eller Lovgivningsmagten, begyndt at opføre provisoriske Fæstningsværker paa Øen Saltholm. Jeg tror derfor ikke, at den ærede Ordfører skal se saa glad og fortrøstningsfuldt paa Fremtiden. Jeg tror, at han vil blive sørgelig skuffet, og han vil sikkert blive skuffet, saa længe som den nuværende Krigsminister sidder ved Magten. Thi er der nogen Mand, der i dette Land har

forstaaet at skrue Krigs- og Militærbevil- lingerne i Vejret, saa er det den nu- værende Krigsminister, og saa længe han sidder ved Magten, maa vi være belavede paa at komme til at betale og kunne ikke vente at faa nogen Lettelse i de trykkende Militærudgifter, som vi have i Øjeblikket.

Den Bevilling paa 33,000 Kr., som den ærede Ordfører nævned, skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Det er sik- kert et Spørgsmaal, som vil give Anled- ning til megen Diskussion her i Tinget, men da Bevillingen er opført under Fi- nansministeriet og jo egentlig angaar Marineministeriet, finder jeg ikke Anled- ning til at komme nærmere ind paa den her.

Krigsministeren (Madsen): Ja, jeg skal ikke indlade mig paa de storpolitiske Betragtninger, som den sidstnævnte ærede Taler fremsatte. Der var dog en enkelt Ytring, som lød saa overmaade foruroligende, at jeg anser det for rigtig at give en Oplys- ning derom. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at nu skulde man i Tyskland have en ny Feltkanon, og saa maatte vi vel og- saa gaa over til at anskaffe nyt Feltar- tillerimateriel. Jeg kan fuldstændig bero- lige det ærede Medlem med, at den ny Feltkanon, som der er Tale om at indføre i Tyskland, vil blive i alt væsentligt den samme, som det allerede er lykkedes os ved vore Forsøg at komme til, og som er indført efter den af Rigsdagen vedtagne Lov.

Med Hensyn til Ændringsforslagene, som vel nærmest ere det, der nu foreligger til Behandling, skal jeg blandt Ændrings- forslagene til § 22 fremhæve, at der under Nr. 98 til Konto D. b. er søgt en Bevilling af 5,000 Kr. for at opnaa det betydelige Gode for Mandskabet og Befalingsmændene ved Provinsgarnisonerne, at de kunne faa Adgang til at blive behandlede af en Tand- læge, naar deres Tænder i Tjenestetiden trænge dertil. Derved ville de blive stillede under samme Vilkaar som deres Kamme- rater i Københavns Garnison, der allerede i en Aarrække, — nemlig fra 1896 — have haft gratis Adgang til Tandklinikken paa Garnissonssygehuset i Rigsgade. Krigs- ministeriet lægger særdeles stor Vægt paa, at der bliver gjort det mest mulige for at bevare det værnepligtige Mandskabs Sund- hed i den Tid, det ligger i Tjenesten, og jeg maa derfor ganske særlig paaskønne, at denne Bevilling er tiltraadt af Finans- udvalget. Merudgiften vil være overordent- lig ringe i Forhold til det store Gode, der